

Toto je druhá časť príbehu. Prečítajte si to , potom ... Vytvorte to !

VAHUR NAHÁŇA KAGA

Číhal tam Vahur, ten zneuctený zradca, ktorý zneuctil slobodných ľudí a slúžil Mužovi s hladkou pokožkou. Kag nemal čas premýšľať. Otočil sa rýchlosťou blesku a jeho tvrdé šľachy ho poslali letieť k plotu. Počul za sebou Vahurove svižné nohy. Kag bežal ako o život a Vahur bežal pre slávu, pretože by to bola svetoznáma vec, keby mohol ráno položiť Kaga na prah svojho pána. Celý major by sa naňho pozrel inak. Nádherné silné oči jeho pána by sa naňho s láskou pozerali a jeho hladké ruky by ho nežne hladili. A za mesačných večerach príbuzní hlasne kričali slávu Vahura dedinčanom ...

Ale Kag bol ťažký súper. Hneď ako vošiel, pozrel sa po okolí, kadiaľ by mohol ujsť, kde je medzera, cez ktorú sa líška ľahko prešmykla, pričom Vahur v nej zostal uväznený ...

Vahur bol však tvrdý chlap. Ignorujúc svoju boľavú pokožku, pretlačil sa cez otvor, potom chod!

Kag mal veľký náskok, ale ešte nebol v bezpečí. Nad lúkou sa valila mliečna biela hmľa, ktorá ho pohltila, no Vahur sa rýchlosťou vetra blížil na teplú vôňu.

"Len po potok... ja to zvládnem..." pomyslel si Kag , "len po potok!"

Potom vrbové kríky od hmly zošediveli a Kag s hlasným šplechnutím skočil do vody.

Ale hneď sa otočil nabok, trochu sa rozbehol vo vode, potom vyskočil na pieskovisko a vklzol dnu pod vrbovým kríkom, ktorý bol na brehu, odkiaľ pochádzal Vahur .

Vahur dostal na breh. Keď začul špliechanie, nos mal stále plný Kagovej vône, bez rozmýšľania natiahol svoje dlhé nohy a letel cez vodu. Kag čakal len na toto.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
 Myšlienkové mapy
 Tabuľkový hárok
 Kreslenie atď.*

Toto jeden histórie druhá časť .
 Prečítajte si to , potom ...Vytvorte to !

„No tak, ty sráč!“ zašepkal.

Rozbehol sa späť k útoku prvého, na ktorom ho Vahur prenasledoval a cválal smerom k dedine.

Vahur otvoril oči dokorán, lebo mal vidieť líšku, keď mu do nosa udreli ostré, čisté pachy, ktorým však chýbal Kagov nezameniteľný jaskynný pach.

„Nemožné,“ pomyslel si, „že by som ho stratil“ – a jeho, dlhé nohy narazili na tempo, ktoré sa nedalo dlho vydržať. Zastavil sa a váhavo sa rozhlíadal. Jediné, čo cítil, bola chladná, neživá vôňa hrôzy a teraz cítil, že Kag podviedol ho. Triasol sa od zlosti. V orosenej tráve vysekal polkruh. Nič. Späť na vlastnú stopu. Nič. Preskočil priekopu a opäť ho trafil Kagov pach, ktorý však už vyprchal, lebo zostúpila rosa.

„Podviedol ma!“ zareval. „Utiekol po vode... taká hanba!“ – behal tam a späť po brehu potoka, až kým nenašiel Kagovo miesto na spanie pod vrbovým kríkom. Ležal tu... odpočíval... šialene som sa ponáhlal...

Srst' sa mu rozstrapatil od zlosti a mohol by Kaga roztrhať na kusy. Vydal sa po stopách prvého – po ktorom Kag utekal späť smerom k dedine a na ktorom prebiehala aj honička – pomalým poklusom.

Vahur cítil Kagove stopy, ale bolo mu to jedno, lebo si myslel, že je tam stále, keď mu Kag utekal , aj keď prefíkaná líška bežala na tej istej linke, aby Vahur nedostal novú vôňu a ak áno, aby si myslel, že je to stále tá stará.